

نخستین سفر بشارتی پولس

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۱۳؛ دوم قرنیتان باب ۴ آیات ۷ تا ۱۰؛ رومیان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۴؛ رومیان باب ۳ آیه ۱۹؛ اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۱ تا ۲۶؛ رومیان باب های ۹ تا ۱۱.

آیه حفظی: «پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آموزش گناهان اعلام می‌شود. و به وسیله او هر که ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید» (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۳۸ و ۳۹).

مسلماً، انجیل باید مانند یهودیان به غیر یهودیان نیز می‌رسید. این پیامی بود که به آرامی اما مطمئناً، مسیحیان یهودی تبار شروع به درک آن می‌کردند.

اولین گزارش مربوط به پیوستن غیر یهودیان به عقیده مسیحی در مقیاس بزرگ مربوط به انطاکیه می‌شود. به عبارت دیگر، در انطاکیه بود که نخستین کلیسای غیر یهودی تباران تاسیس شد با اینکه ایمانداران یهودی تبار نیز در آن حضور پیدا می‌کردند (غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۳). به دلیل شور مذهبی بنیان گذاران و انگیزه‌های جدید ارائه شده توسط ورود برنابا و پولس، کلیسا در آنجا به سرعت رشد نمود و به نخستین مرکز مهم مسیحی خارج از یهودیه تبدیل شد. در واقع، از برخی جهات از کلیسای اورشلیم پیش افتاد.

با وجود استقرار رسولان همچنان در اورشلیم، انطاکیه زادگاه ماموریت‌های بشارتی مسیحی شد. از آنجا و با حمایت اولیه ایمانداران محلی بود که پولس به سه سفر رسالتی خود رفت. به دلیل تعهد آنها بود که مسیحیت تبدیل به آنچه عیسی در نظر داشت، شد: دین جهانی، که در آن انجیل به «همه ملت‌ها، قوم‌ها، زبان‌ها و مردم» منتشر می‌شد (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶).

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۷ مرداد — August ۱۸ آماده شوید.

سلامیس و پافس

لوقا در اعمال رسولان باب ۱۳، صحنه را به منظور معرفی اولین سفر بشارتی پولس که دو باب کامل را دربر می‌گیرد، تغییر می‌دهد (اعمال رسولان باب های ۱۳ و ۱۴). از اینجا تا پایان کتاب، تمرکز بر پولس و مأموریت‌هایش برای غیر یهودیان می‌باشد. این اولین تلاش و مجاهدت بشارتی در اعمال رسولان است که با قصد و دقت توسط یک کلیسا طراحی شد؛ با این وجود لوقا در برجسته کردن اینکه چنین تلاشی از خدا سرچشمه می‌گیرد و ابتکار ایمانداران نمی‌باشد، مراقب است. با این وجود نکته این است که خدا تنها وقتی می‌تواند عمل کند که ما با میل و علاقه خود را در موقعیتی قرار دهیم که او بتواند از ما استفاده کند.

اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱ تا ۱۲ را بخوانید. لوقا می‌خواهد بر چه نکاتی در مورد فعالیت‌های برنابا و پولس در قبرس تأکید کند؟

یک دوره دعا و روزه قبل از خروج بشارت دهندگان صورت پذیرفت؛ در این زمینه، دست‌گذاری عمل تقدیس یا تمجید فیض خدا برای کار در دست بود (اعمال رسولان باب ۱۴ آیه ۲۶). جزیره قبرس در گوشه شمال شرقی دریای مدیترانه نزدیک به انطاکیه قرار دارد. نه تنها به این دلیل که برنابا اهل قبرس بود بلکه از آنجایی که انجیل پیش از این به این جزیره رسیده بود، مکانی طبیعی برای شروع بود. با این حال، قطعاً کارهای زیادی برای انجام وجود داشت. یکبار در قبرس، برنابا و پولس — و مرقس پسر عموی برنابا (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۳۹، کولسیان باب ۴ آیه ۱۰) که با آنها بود — در کنیسه‌های سلامیس موعظه کردند. این عمل همیشگی پولس بود: ابتدا موعظه در کنیسه‌ها پیش از روی آوردن به غیر یهودیان. از آنجایی که عیسی، مسیح موعود اسرائیل بود، طبیعی بود که ابتدا انجیل با یهودیان به اشتراک گذاشته شود.

پس از سلامیس، آنها به سمت غرب رفتند و (می‌توانیم فرض کنیم) در مسیر موعظه می‌کردند تا به پایتخت پافس رسیدند. روایت سپس حول محور دو فرد می‌چرخد: یک جادوگر یهودی به نام باریشوع که همچنین با نام علیما نیز معروف بود و سرجیوس پولس، فرماندار محلی رومی. روایت مثال خوبی از اینکه چگونه انجیل با پاسخ‌هایی متضاد مواجه می‌شد، ارائه می‌دهد: از یک طرف، مخالفت آشکار؛ از سوی دیگر، پذیرش وفادارانه حتی توسط با اعتبارترین غیر یهودیان. زبان اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۲ به وضوح این تبدیل را نشان می‌دهد.

فکر کنید که در این مورد این یک یهودی بود که در برابر حقیقت مقاومت نمود در حالی که یک غیر یهودی آن را پذیرفت. این چگونه ممکن است به ما در درک اینکه چرا گاهی اوقات بشارت دادن با «حقیقت حاضر» به برخی از فرقه های دیگر مسیحی از کسانی که اصلاً ایمان ندارند، دشوارتر می باشد، کمک کند؟

دوشنبه

۲۲ مرداد

پسیدیه انطاکیه: بخش اول

پولس و همراهانش از قبرس با قایق به پرجه در پمفیلیه واقع در ساحل جنوبی ترکیه امروزی رفتند. پیش از آنکه به پسیدیه انطاکیه نقل مکان کنند، لوقا دو تغییر قابل توجه را بیان می کند: پولس شخصیتی هدایتگر می شود (تا اینجا، به برنابا همیشه در اول اشاره می شد) و لوقا استفاده از نام یهودی (شائول) را متوقف می کند و او را به عنوان «پولس» خطاب می کند (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۹). این احتمالاً بدین دلیل است که از این زمان به بعد پولس بیشتر خود را در محیط یونانی رومی خواهد یافت.

اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۳ به بازگشتن یوحنا مرقس به اورشلیم اشاره می کند. در آیات ما هیچ اشاره ای به دلیل رفتن مرقس نمی بینیم. الن جی. وایت نوشت که «مرقس که به دلیل مشکلات پیش رویشان با ترس و دلسردی مواجه شد، وحشت کرد و تمام شجاعت خود را از دست داد، از ادامه دادن سر باز زد و به اورشلیم بازگشت» — *The Acts of the Apostles, p. 170*. خدا هرگز وعده نداد که این آسان خواهد بود. در مقابل، پولس از همان ابتدا می دانست که خدماتش برای عیسی شامل رنج کشیدن های بسیار خواهد بود (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۱۶)، اما یاد گرفت که به طور کامل بر قدرت خدا تکیه کند و راز قدرتش را از آن بگیرد (دوم قرن تیان باب ۴ آیات ۷ تا ۱۰).

اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۳۸ را بخوانید. اساس پیام پولس در کنیسه انطاکیه چه بود؟

اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱۶ تا ۴۱ شامل نخستین موعظه های پولس می باشد که در عهد جدید ثبت شده. البته این اولین موعظه پطرس نبود و شکی نیست که تنها نشان دهنده خلاصه ای از آنچه گفت، می باشد.

این موعظه به سه بخش اصلی تقسیم شده است. با باورهای مشترک درباره انتخاب شدن اسرائیل توسط خدا و پادشاهی داود آغاز می شود (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱۷ تا ۲۳)؛ این بخش در نظر دارد که نقطه تماسی با مخاطبان یهودی او برقرار سازد. سپس،

عیسی را به عنوان تحقق وعده های خدا از کسی از نسل داود که توانست نجات را برای اسرائیل به همراه آورد، ارائه می دهد (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۲۴ تا ۳۷). بخش پایانی، یک هشدار در برابر انکار نجات ارائه شده از طریق عیسی می باشد (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۳۸ تا ۴۱).

اوج این خطبه آیات ۳۸ و ۳۹ می باشند که هسته پیام پولس در مورد عدالت را در بر دارند. بخشش و عدالت تنها از طریق عیسی در دسترس هستند و نه از طریق احکام موسی. این آیات نمی گویند که شریعت منسوخ شده است. تنها ناتوانی آن در انجام دادن آنچه یهودیان انتظار داشتند، یعنی عدالت را برجسته می سازد (رومیان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۴). چنین امتیازی تنها به عیسی مسیح تعلق دارد (غلاطیان باب ۲ آیه ۱۶).

اینکه نجات تنها از طریق عیسی میسر می باشد، به چه معناست؟ شما چگونه با ضرورت نگه داشتن احکام اخلاقی خدا کنار می آید، با این واقعیت که شریعت قادر به تبرئه نمودن نمی باشد؟

۲۳ مرداد

سه شنبه

پسیدیه انطاکیه: بخش دوم

اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۳۸ و ۳۹، مسئله ناتوانی شریعت در تبرئه نمودن، یک مفهوم اصول اعتقادی مهم را ارائه می دهند. شریعت با وجود ویژگی الزام آور فرامین اخلاقی آن، قادر به تبرئه نمودن نمی باشد، زیرا اطاعت عالی در کسانی که آن را نگه می دارند، بوجود نمی آورند (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۱۰، رومیان باب ۸ آیه ۳). حتی اگر شریعت می توانست اطاعت عالی در ما بوجود آورد، آن اطاعت عالی نمی تواند کفاره گناهان گذشته ما را بدهد (رومیان باب ۳ آیه ۱۹؛ غلاطیان باب ۳ آیات ۱۰ و ۱۱). به این دلیل است که تبرئه شدن حتی تا حدی هم قابل دستیابی نمی باشد. ما تنها می توانیم آن را با ایمان به قربانی شدن کفاره ای عیسی دریافت کنیم (رومیان باب ۳ آیه ۲۸؛ غلاطیان باب ۲ آیه ۱۶)، موهبتی که ما استحقاق آن را نداریم. اطاعت هر چقدر هم که ممکن است در زندگی مسیحی مهم باشد، نمی تواند برای ما نجات بدست آورد.

اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۴۲ تا ۴۹ را بخوانید. واکنش کنیسه از برابر پیام پولس چه بود؟

باوجود کلام تندی که پولس در خاتمه پیام خود داشت، واکنش اکثر افراد در کنیسه بسیار مطلوب بود. با این وجود، در سبت بعدی، همه چیز به شدت تغییر نمود. بسیار

محتمل است که «یهودیانی» که پیام انجیل را انکار می کردند، رهبران کنیسه بودند که نشان دهنده یهودیت رسمی بودند. لوقا برخورد بی رحمانه آنها در برابر پولس را به حسادت نسبت می دهد.

در دنیای کهن، چندین جنبه یهودیت، مانند توحید، شیوه زندگی و حتی روز سبت، جذابیتی قوی میان غیریهودیان بوجود آوردند و بسیاری از آنها با عنوان نو ایمان به یهودیت پیوستند. با این حال، مختون شدن مانعی جدی بود، زیرا عملی وحشیانه و نفرت انگیز در نظر گرفته می شد. در نتیجه بسیاری از غیریهودیان برای عبادت خدا بدون اینکه رسماً به یهودیت بپیوندند، به کنیسه می رفتند. آنها به «خدا ترسان» معروف بودند و ممکن است این خدا ترسان به همراه نو ایمانان کنیسه انطاکیه (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱۶ و ۴۳) بودند که به انتشار خبر در مورد پیام پولس در میان مردم به طور کلی کمک کردند و تعدادشان زیاد شد. احتمال تجربه نجات بدون اینکه ابتدا به یهودیت بپیوندند، بدون شک برای بسیاری بویژه جذاب بود.

این ممکن است به توضیح حسادت رهبران یهودی کمک کند. در بسیاری موارد، آنها با انکار انجیل، نه تنها خود را از نجات خدا محروم می کردند، بلکه پولس و برناباس را رهایی می دادند که توجه کاملشان را به غیریهودیان اختصاص دهند که خدا را برای دخیل نمودن آنها در نقشه نجات، حمد و سپاس می گفتند.

چهارشنبه

۲۴ مرداد

قونیه

مقامات محلی تحت تحریک رهبران یهودی در انطاکیه، گروهی از مردم را بر ضد پولس و برنابا برانگیختند و آنها را از شهر فراری دادند (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۵۰). با این وجود، حواریون با شادی و روح القدس پر شده بودند (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۵۲). مبلغان سپس به شهر قونیه رسیدند.

اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۱ تا ۷. نتیجه فعالیت های پولس و برنابا در قونیه چه بود؟

در قونیه، پولس و برنابا به فعالیت هایشان در ابتدا یهودیان را قبل از غیر یهودیان مخاطب خود قرار دادند. موعظه پولس در انطاکیه (اعمال رسولان ۱۳ آیات ۱۶ تا ۴۱)، دلیل اصلی اولویت داشتن یهودیان در مأموریت آنها را ارائه می دهد: انتخاب اسرائیل با تمام آنچه در بر داشت (رومیان باب ۳ آیه ۲، باب ۹ آیات ۴ و ۵)، و تحقق وعده خدا از آمدن نجات دهنده ای از نسب داود. با وجود این واقعیت که بسیاری از یهودیان انجیل

را انکار می کردند، پولس هرگز توجه اساسی به تغییر کیش یهودیان را از دست نداد. در رومیان باب های ۹ تا ۱۱، پولس به وضوح بیان می کند که «از نسل یعقوب بودن دلیل نمی شود که همه، اسرائیلی حقیقی باشند» (رومیان با ۹ آیه ۶) و اینکه این تنها بدلیل رحمت خداست که بطور کلی برخی از یهودیان ایمان دارند. خدا قوم خود را طرد نکرد، اما «در حال حاضر تعداد کمی که خدا بر اثر فیض خود برگزیده است، وجود دارد» (رومیان باب ۱۱ آیه ۵). پولس به موعظه انجیل به غیر یهودیان ادامه داد، اگر چه بر این باور بود که روزی، یهودیان بیشتری به عیسی ایمان خواهند آورد.

«استدلال پولس در باب های ۹ تا ۱۱ رومیان، توضیح بیشتری ارائه می دهد از بشارت راهبردی که او در روایت اعمال رسولان دنبال می کند و همه نسل های مسیحی را با اهمیت الهی شهادت دادن به ناباوران یهودی روبرو می سازد.» — دیوید جی. پترسون، David G. Peterson, *The Acts of the Apostles* (Grand Rapids: Eerdmans, 2009), p. 401

شرایط آنچنان با انطیاقیه متفاوت نبود. اولین واکنش یهودیان و غیر یهودیان به انجیل پولس به شدت مثبت بود، اما باز هم ناباوران یهودی، احتمالاً رهبران محلی جامعه یهودی، جلوی غیر یهودیان را گرفتند و ذهن های خود را علیه مبلغان پر کردند، که باعث ایجاد تفرقه میان مردم شد. همچنانکه مخالفان نقشه حمله به پولس و برنابا و بدنام کردن آنها را می کشیدند، دو مبلغ مسیحی تصمیم گرفتند شهر را ترک کنند و به شهر بعدی بروند.

مردم یهودی بیش از شنیدن انجیل بطور صرف، نیاز داشتند آن را در زندگی کسانی که نام عیسی را اظهار می کردند، ببینند. اگر شما آشنایان یهودی دارید، چه نوع شهادتی به ایشان ارائه می دهید؟

۲۵ مرداد

پنجشنبه

لستره و دربه

مکان بعدی که پولس و برنابا از آن بازدید نمودند، لستره، یک روستای گمنام در تقریباً ۲۹ کیلومتری جنوب غربی قونیه بود. اگر چه آنها در آنجا زمانی را گذراندند (اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ و ۱۵)، لوقا تنها یک روایت و تحولات آن را بیان می کند: شفا یافتن مرد لنگ، احتمالاً یک گدا که از زمان تولد از آن بیماری رنج می برد.

اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۵ تا ۱۹ را بخوانید. واکنش آنها نسبت به پولس، چه چیزی درباره عمق غرق شدن این مردم در جهل را نمایان می سازد؟

جمعیت چنان تحت تأثیر معجزه قرار گرفته بود که پولس و برنابا را به جای خدا گرفتند — برنابا برای ژئوس، خدای عالی مرتبه زیارتگاه یونانی و پولس برای هرمس، همراه و سخنگوی ژئوس. در واقع، مردم می خواستند برای آنها قربانی ارائه کنند. اُوید (Ovid)، شاعر لاتین در گذشته افسانه ای از این دو رب النوع بیان کرده است که به انسان تبدیل شده و از شهری در همان منطقه بازدید کردند («تپه های فریگیا») و به دنبال جایی برای استراحت بودند. بر اساس این افسانه، یک زوج سالخورده فروتن آنها را با مهربانی و مهمان نوازی میزبانی نمودند؛ سایر مردم بی تفاوت بودند. این زوج بدلیل مهربانی و مهمان نوازشان نسبت به بازدید کنندگان ناشناس، خانه خود را به یک معبد و خود را به کاهن تبدیل نمودند، در حالی که بقیه شهر کاملاً ویران شد (Metamorphoses 611—724).

با وجود متداول بودن چنین روایتی در منطقه، واکنش مردم به معجزه پولس جای تعجب ندارد. این روایت همچنین به توضیح اینکه چرا جمعیت فرض نمودند که مبلغان، آن دو رب النوع بودند و نه برای مثال اسقلیبوس، خدای شفا، کمک می کند. با این وجود پولس و برنابا توانستند آنها را از پرستش نادرست خود متوقف کنند. در پایان، برخی از مخالفان از انطواکیه و قونیه وضعیت را بطور کامل تغییر دادند و پولس سنگسار شد و مرده تصور شد.

اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۲۰ تا ۲۶ را بخوانید. پولس و برنابا در کجا سفر خود را به پایان رساندند؟ و آنها در مسیر بازگشت چه کاری انجام دادند؟

پولس گفت: «برای داخل شدن به پادشاهی خدا ما باید از راه های بسیار سختی بگذریم» (اعمال رسولان باب ۱۴ آیه ۲۲). معنای این چیست؟ شما احتمالاً چگونه آنچه او در اینجا می گوید را تجربه کرده اید؟ مهم تر از همه اینکه، چگونه می توانید از هر گونه «سختی» که با آن روبرو هستید، پیاموزید که در ایمان رشد کنید؟

۲۶ مرداد

جمعه

تفکری فراتر: «مسیح در طول زندگی اش بر روی زمین، بدنبال هدایت یهودیان به خارج از انحصار طلبی شان بود. ایمان آوردن یوزباش و زن، نمونه هایی از کار مستقیم او خارج از دانش مردم اسرائیل بودند. اکنون زمان کار فعال و مستمر میان غیر یهودیان رسیده بود که همه اجتماع های آنها با کمال میل انجیل را دریافت کردند و خدا را برای نور ایمانی هوشمند جلال دادند. بی ایمانی و کینه توزی یهودیان باعث نشد که هدف خدا انجام نشود؛ زیرا که اسرائیلی جدید به

درخت زیتون قدیمی پیوند خورد. کنیسه‌ها بر روی رسولان بسته بودند؛ اما خانه‌های خصوصی برای استفاده ایشان باز بود و ساختمان‌های عمومی غیر یهودیان نیز برای موعظه کلام خدا مورد استفاده قرار می‌گرفت.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, Sketches From the Life of Paul, p. 51

«پولس و برنابا در تمام تلاش‌های تبلیغی خود بدنبال پیروی از الگوی مسیح در تمایل برای فداکاری و قربانی شدن و کار مشتاقانه برای انسان‌ها بودند. آنها کاملاً هوشیار، با غیرت و خستگی‌ناپذیر بدنبال راحتی شخصی و یا سهولت نبودند بلکه با دعای مشتاقانه و فعالیت پایان‌ناپذیر بذر حقیقت را کاشتند. و با کاشتن این بذر، رسولان مراقب بودند به تمام کسانی که جای ایشان را در تلاش برای انجیل می‌گرفتند، آموزش‌های عملی که بسیار گرانبها بود، بدهند. این روحیه با حرارت و ترس‌خدایی، بر ذهن شاگردان جدید تأثیری ماندگار در مورد اهمیت پیام انجیل به جا گذاشت.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 186

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد روایت فرار مرقس زمانی که شرایط دشوار شد، بیشتر تفکر کنید. پولس و برنابا بعدها مشاجره‌ای بر سر مرقس داشتند زمانی که برنابا می‌خواست بار دیگر از او استفاده کند اما پولس مایل نبود (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۳۷ را ببینید). با این وجود سال‌ها بعد، پولس چنین نوشت: «مرقس را بردار و با خود بیاور، چون برای کارم مفید است» (دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱). در اینجا چه درس‌هایی برای ما در مورد کسانی که در شرایط خاص، نسبت به فراخوانده شدنشان بی‌ایمان می‌شوند، وجود دارد؟
۲. پاسخ پولس و برنابا به مردم اهل لستره زمانی که آنها را با خدایان اشتباه گرفتند، بررسی کنید (اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۱۴ تا ۱۸). زمانی که ما وسوسه می‌شویم برای آنچه خدا انجام داده است اعتبار یابیم، چگونه می‌توانیم واکنش نشان دهیم؟
۳. اعمال رسولان باب ۱۴ آیات ۲۱ تا ۲۳ را بخوانید. بر اساس نمونه پولس و برنابا، ما به صورت فردی و به عنوان یک کلیسا برای تقویت نمودن و یا پرورش ایمان نوکیشان چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟
۴. چگونه می‌توانیم اطمینان یابیم که اجازه ندهیم رسوم ساخته دست انسان و یا حتی باورهایی که برای مدت‌های طولانی داشتیم، در مسیر پیشرفت حقیقت قرار نگیرند، مانند آنچه رهبران دینی مخالف پولس انجام دادند؟